

ANILARIMDAKİ CUMHURBAŞKANI...**Yrd. Doç. Dr. Teoman Alpay DEMİREL***

9. Cumhurbaşkanımız Süleyman Demirel'i tanımam 1967 yılına rastlar. O zamanlar 8 yaşındaydım. Manisa'nın Demirci ilçesinde deprem olmuştu. Başbakanımız Demirel ilçeyi ziyaret edecekti. Babam Öğretmen Okulunda Edebiyat öğretmeni olarak görev yapıyordu. Öğretmen Okulu ilçenin en büyük devlet kurumuydu. Başbakanımız burada ağırlanacaktı, Simav ilçesi üzerinden gelecekti. Beklenen saat 15.00 olmasına rağmen ancak akşam üstü 17.00 de gelebilmişti. Karşılamadan sonra yemeğe davet edildi. Sayın Demirel önce gazetecilerin yemeğinin verilmesini, sonra kendisi ile ilgilenilmesini talep etmişti. Bu davranışı basına ne kadar değer verdiğinin göstergesiydi. Yemek sırasında şoförünün de yemek yiyip yemediğini sormuştum.

Bizim de dededen soyadımız Demirel. Hayat boyu hep şu soruyla karşılaştım.

-Akrabalık var mı?

İkinci karşılaşmam ise SDÜ Kalp Merkezinin açılışında oldu. Sayın Cumhurbaşkanımızın Uluslararası saygınlığı ve dostluk ilişkileri çok güçlüydü. O dönemin Azerbaycan Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Rauf Dektaş ile Isparta'ya gelmişler ve SDÜ Şevket Demirel Kalp Merkezinin açılışını yapmışlardı. Aynı gün Kongre Merkezinde Sayın Haydar Aliyev'e SDÜ tarafından Fahri Doktora Unvanı verilmişti. Bizler de 3 büyük Türk Devletinin liderlerinin elini sıkmaktan mutluluk duymuştuk.

Üçüncü anım ise, Sayın Demirel'in, yurt dışında eğitim almasına yardımcı olduğu ve önemli görevlerde bulunan gazeteci Türker Sanal ile ilgilidir. Adalet Partisi Gençlik Kolları Genel Sekreterliği, Başbakanlık Basın Yayın Genel Müdürlüğünde İngilizce Mütercimlik, AP Genel Merkezi ve Ulaştırma Bakanlığında Basın Müşavirliği, TRT Haber Merkezi Dış Yayınları, Rapor, Sabah, Yeni Asır Gazetelerinde Yöneticilik, Türkiye Kızılay Derneği Genel Merkez Kurulu Üyeliği gibi görevlerde bulunan Türker Sanal, 1994 yılında Dinar yakınlarında trafik kazası geçirmiş, Isparta'ya getirilmişti. Çoklu organ yaranması vardı. Doktoru ben olmuştum. Ankara'dan Kızılay'ın ambulans helikopteri ile Ankara'ya nakli istendi. Göğüs kafesi ve akciğerindeki yaranama nedeniyle hayati tehlikesi mevcuttu, nakli mümkün değildi, tedavisi Isparta'da başarıyla tamamlandı. Daha sonra Türker beyi Ankara'da ziyaret ettiğimde bana iki kitabını imzalayarak verdi. Bu kitapların birincisi; "Demirel'den Siyasi Fıkralar" ikincisi ise "Türkiye Cumhuriyeti ve 50 Hükümeti" isimli eserleriydi.

Türker Sanal'ın Demirel'den Siyasi Fıkralar kitabından birkaç örnek vereyim.

DEMOKRASİYİ SAVUNUYORUM AMA...

İster yaz olsun, ister kış Demirel bir gün bile Güniz Sokak'taki ikametgahında ve Tuzla'daki yazlığının kapısını çalanlara kapatmamıştır. İster kendisine sempati duysun, ister geçmişte kendisini eleştirmiş olsun, sağcısını da, solcusunu da, hep ağırlamış, onlara

* SDÜ Tıp Fakültesi, Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı

düşüncelerini anlatmış, onların düşüncelerini dinlemiş, kendisine yönelik, geçmişteki eleştirileri bile hoşgörü ile karşılamıştır.”Yasaklıdır”ama yine de Türkiye’nin gündeminin tepesindedir.

Her zaman milletin iradesini savunan Demirel, kendisinin tasvip etmediği “sol” görüşler karşısında bile, demokrasilerde çok parti olduğunu, tek parti olmadığını her partinin aynı görüşleri paylaşmasının düşünülemediğini ifade etmiştir.

Yasaklı Demirel, her şeyin kendisinden sorulması üzerine “Yahu bu milletin tek askeri ben miyim?” diye sorar ve anlatır.

“Manevra varmış. Mehmet elde tüfek yerde yatıyormuş. Komutan gelip sormuş:

-Düşman önden gelirse ne yaparsın? Mehmet cevaplamış. Şu yandan, bu yandan, arkandan gelirse, diye tekrar sormuş komutan. Mehmet bunları da cevaplamış. Komutan en sonunda,

-Ya düşman tepeden gelirse? Deyince;

Mehmet’in bu soruya cevabı,

-Bu memleketin tek askeri ben miyim komutanım! Olmuş.

BİZİ KİM DÖVÜYOR?

Boksör ringe çıkmış, rakibine şöyle bir gözü ilişince eli ayağı kesilmiş. Karşısındaki sanki boksör değil, azgın bir boğa... Antrenörü, boksörün titrediğini görünce moral vermiş;

-Hiç merak etme, sen onun işini çabucak bitirirsin.

Boksör bu söze pek kanmamış ama ne yapsın. Başka çaresi yok, dövüşecek.

Maç başlamış, rakibi üstüne bir geliş gelmiş ki, sormayın... Pata küte, bizimki yeri öpmüş, zorla kalkmış rakibinin yumrukları makineli tüfek gibi yine suratına, midesine patlamış. Bizimki yine yerde... Neyse ki gong çalmış da bizim boksör nakavt olmaktan kurtulmuş, güç bela köşesine kadar gelmiş.

Antrenör hiç oralı değil “Göreyim seni” demiş, “rakibinin işi tamam... Çok iyi dövüşüyorsun adamı perişan ettin”...

Bizimki şaşkın, bir kendine bakmış, bir karşı köşedeki rakibine...

“Hoca anladık” demiş,”ben adamı dövüyorum, perişan ettim ama şu halime bak, her tarafım kan revan içinde. Bu adamı dövmesine dövüyorum da beni kim dövüyor onu anlayamadım”

İşte bizim vatandaşın hali bu boksöre benziyor. Her şey iyi gidiyor da halkın durumu perişan. Acaba bizi kim dövüyor, diyor Demirel.

Son söz yine Sayın Süleyman Demirel’den:

“Siyaset, hür ve medeni insanların işidir.”